

pligtelser, mennesker, der bor i Danmark, skal have – og ikke EF-Domstolen.

Efter vores opfattelse har vi set det lidt kedelige, at der, når det kommer til stykket, ikke er vilje til i det danske Folketing for alvor at stå ved konsekvenserne af de beslutninger, man træffer. Og det er også det, der præger diskussionen i dag, for det bliver jo en absurd diskussion, at man lader, som om supplerende ikke betyder, at det, der er supplementet, er præcis lige så vigtigt, som det, det er et supplement til.

Men udgangspunktet for Enhedslisten er altså grundlæggende, at vi mener, at beslutninger skal træffes i det danske Folketing, og så er det vores opfattelse, at man langt mere skulle fokusere på at sikre nogle sociale rettigheder end det, som har været EU's grundprincip, nemlig at sikre, at det indre marked kommer til at fungere, og at den frie bevægelighed er med til at lægge et pres på løn- og arbejdsvilkår.

Derfor skal Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer,

- at det bør være Folketinget og ikke EF-Domstolen, der med respekt for de internationale konventioner, Danmark har tilsluttet sig, fastlægger rammerne for sociale ydelser og de rettigheder, mennesker, der bor og opholder sig i Danmark, har,
 - at alle skal have mulighed for at søge arbejde og arbejde i Danmark på betingelse af, at de er omfattet af en overenskomst, eller at arbejdsgiveren kan dokumentere, at arbejdet foregår på almindelige overenskomstmæssige vilkår,
 - at alle, der arbejder i Danmark, skal have samme adgang til sociale ydelser, dagpenge, efterløn m.v.,
- opfordrer Folketinget regeringen til at ændre dansk lovgivning, så den lever op til disse principper, og til at optage forhandlinger med EU for at få disse principper sikret.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

Idet Folketinget konstaterer,

- at det bør være Folketinget og ikke EF-Domstolen, der med respekt for de internationale

konventioner, Danmark har tilsluttet sig, fastlægger rammerne for sociale ydelser og de rettigheder, mennesker, der bor og opholder sig i Danmark, har,

- at alle skal have mulighed for at søge arbejde og arbejde i Danmark på betingelse af, at de er omfattet af en overenskomst, eller at arbejdsgiveren kan dokumentere, at arbejdet foregår på almindelige overenskomstmæssige vilkår,
 - at alle, der arbejder i Danmark, skal have samme adgang til sociale ydelser, dagpenge, efterløn m.v.,
- opfordrer Folketinget regeringen til at ændre dansk lovgivning, så den lever op til disse principper, og til at optage forhandlinger med EU for at få disse principper sikret.
- (Forslag til vedtagelse nr. V 40).

Dette forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Nu giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:04

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil godt have lejlighed til, nu hvor vi har hørt alle partiets overvejelser eller supplement hertil, at takke for de ting, som trods alt er blevet fremhævet.

Særlig vil jeg fremhæve hr. Niels Helveg Petersens klare, synes jeg, adskillelse mellem de af national ret afledte rettigheder, som selvfølgelig kun kan påberåbes i nationalstaten, og så unionsborgerskabsrettighederne, som altså har den modsatte vekselvirkning, idet de kun kan påberåbes i de 26 andre medlemslande.

Det, som den overvejelse bare overser, er den udvidelse af EU-retten, der hele tiden sker med hjemmel i unionsborgerskabet, hvor det jo på en række områder – både i dag, i forhold til da unionsborgerskabet lige blev indført og fremadrettet, hvis man ser på, hvilke sager der er anlagt ved EF-Domstolen nu – kan konstateres, at der konstant sker en udvidelse i bredden af, hvad man via unionsborgerskabet kan påberåbe sig.

Jeg tror, de fleste var overraskede, da der for et par år siden faldt den såkaldte Catherine Zhu-afgørelse: Et kinesisk ægtepar tog til Irland, og kvinden fødte der sin datter, som så blev irsk statsborger efter de i Irland gældende regler, hvorefter barnet, der altså så var unionsborger, kunne få sine forældre til at blive og få lovligt ophold i Irland alene via unionsborgerskabsreglerne; det siger sig selv, at et nyfødt spædbarn